

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że Komisja naruszyła podstawową zasadę równego traktowania/niedyskryminacji poprzez potraktowanie zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu pochodzących z kwalifikowanych pożyczek w taki sam sposób jak zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu pochodzących z niekwalifikowanych pożyczek; oraz poprzez potraktowanie zwolnienia podatkowego dla finansowania grup w różny sposób w zależności od tego, czy zyski finansowe nieprzeznaczone do obrotu są objęte zakresem sekcji 371 EB czy sekcji 371 EC Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne)].
5. Zarzut piąty, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczący tego, że nawet jeśli domniemany środek pomocy jest objęty zakresem stosowania art. 107 ust. 1 TFUE, to Komisja, nakazując odzyskanie kwot pomocy rzekomo niezgodnej z rynkiem wewnętrznym od beneficjentów domniemanego środka pomocy, naruszyła art. 16 ust. 1 rozporządzenia proceduralnego⁽²⁾, ponieważ takie odzyskanie narusza ogólne zasady prawa Unii, a mianowicie zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasadę pewności prawa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst jednolity) (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 13 listopada 2019 r. – The Sage Group i in./Komisja

(Sprawa T-787/19)

(2020/C 45/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Sage Group plc (Newcastle Upon Tyne, Zjednoczone Królestwo), Sage Treasury Company Ltd (Newcastle Upon Tyne), Sage Irish Investments One Ltd (Newcastle Upon Tyne) i Sage Irish Investments Two Ltd (Newcastle Upon Tyne) (przedstawiciele: J. Lesar, solicitor i K. Beal, QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- w każdym wypadku, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE i/lub popełniła oczywisty błąd w ocenie przy wyborze ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była uznać za ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie jedynie sam system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, stosując art. 107 ust. 1 TFUE, naruszyła prawo i/lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania KSZ. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie uznała przepisy rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne)] za formę odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego zawartego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja, stosując art. 107 ust. 1 TFUE, naruszyła prawo, stwierdzając w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji zostały potraktowane w odmienny sposób.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % przewidziane w przepisach sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne)] jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że nałożenie obciążenia podatkowego na KSZ, które spełniają wymogi zwolnień zawartych we wspomnianym rozdziale 9 jako grupa stanowiłoby naruszenie swobody przedsiębiorczości skarżących sprzeczne z art. 49 TFUE.
6. Zarzut szósty dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do kwestii zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że decyzja Komisji nie jest zgodna z ogólną zasadą niedyskryminacji i równego traktowania w prawie Unii.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, stosując poprzez analogię lub powołując się w niewłaściwy sposób na przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 ⁽¹⁾, która nie miała zastosowania *ratione temporis*.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016, L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2019 r. – Moerenhout i in./Komisja

(Sprawa T-789/19)

(2020/C 45/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Tom Moerenhout (Humbeek, Belgia) i sześcioro innych skarżących (przedstawiciel: adwokat G. Devers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w całości.